

[Niels Frederiksen.]

man egentlig tilstræbte med den Udlaansvirksomhed, som Ændringsforslagene hjemler Staten Ret til. Jeg henviser til en Udtalelse om dette Forhold, som det ærede Medlem Hr. Krag er fremkommet med i et tidligere Møde, og det Svar, der nu foreligger fra Partiets Ordfører.

Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Svar saaledes, at en Landbruger ikke kunde faa et Laan som det, der er Hjemmel for i Ændringsforslaget, medmindre der var begæret Udlæg for Skatter og Renter i den paagældende Ejendom, og at man efter det ærede Medlems Opfattelse som Landbruger meget nødig gik til at fremkalde en saadan Udlægsforretning i sin Ejendom. Jeg vil gerne stille et Spørgsmaal. Hvis en Landbruger har saa ringe Gæld paa sin Ejendom, at den ikke naar op til Ejendomsskyldværdien, og han saa undlader at betale sine Renter, fordi han mangler kontant Beholdning i Øjeblikket og ikke ønsker at realisere nogen af de Besætningsgenstande, som ellers er indtægtgivende for Landbruget i al Almindelighed, kan en saadan Landbruger da vente, med Lovens Bestemmelser som Baggrund, at faa det Laan, som er antydnet der, eller skal man i al Almindelighed gaa ud fra den Opfattelse, at det er for at undgaa en Tvangsauktion paa Ejendommen, at Akkordudvalgene har Mulighed for at bevilge Laan?

Jeg maa altsaa opfatte Svaret derhen, at Begrænsningen for Laanets Størrelse er angivet i de 2 pCt. af Ejendomsskyldværdien plus 200 Kr. pr. Ejendom, at det ikke gælder, som det ærede Medlem i sin første Tale anførte, Renter og Afdrag i en Termin, men et Udlaan fra Statens Side, hvis Begrænsning ligger i de af mig nu nævnte Bestemmelser, og man kan bruge det Laan, man faar, til at betale Renterestancer, og man kan ogsaa bruge det til at betale tidligere opstaaede Restancer. Hvis man tilstræber at blive af med sin mest generende private Gæld, har man altsaa en Mulighed for at undlade at betale Renterne en eller to Terminer, for at der kan komme en Begæring om Udlæg, og man altsaa kan faa Mulighed for at opnaa Statslaan.

Jeg for mit Vedkommende maa antage, at den Udtalelse, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at Landbrugerne i al Almindelighed meget nødig foranlediger Udlægsforretninger, bevirker, at den Udlaansvirksomhed vil blive anvendt i meget faa Tilfælde, og da er den Opfattelse, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Krag, at Venstres, Kriseforslag

bød en langt større Hjælp til de kriseramte Landbrugere end Regeringsforslaget, ganske forkert, og da er det af mig i saa Henseende fremførte fuldkommen rigtigt.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Fibiger bemærkede til mig, at han troede, det vilde bidrage til at gøre Landbruget mere rentabelt, saafremt Amtsskatterne blev væsentligt nedsat, og saafremt man indledede den Handelspolitik, som de Konservative i et af deres Kriseforslag mener at have skabt Grundlag for. Jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at Udsigten til, at vi faar forandret vor Handelstraktatpolitik i et saadant Omfang, at der bliver skabt betydelig forbedrede Afsætningsmarkeder for Landbruget, ligger saa langt ude, at det i den nuværende kritiske Situation aldeles ikke nytter at paaberaabe sig noget saadant.

Naar det ærede Medlem endvidere henviser til Amtsskatternes væsentlige Nedsættelse, skal jeg indrømme, at det vil hjælpe, men ingen har bidraget mere til at forkludre Udsigterne til at faa denne væsentlige Nedsættelse end de Konservative ved det Forlig, de har sluttet med Regeringen.

Madsen-Mygdal: Jeg tror, det vilde være bedre, om det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vilde læse vort Forslag i Stedet for at staa op og stille Spørgsmaal, som besvarer sig selv, naar man blot læser Forslaget igennem. Det Forslag, der er stillet af os om Udlaan udenfor Akkord, tilsigter aldeles ikke at tilføre Landbruget Rentabilitet. Det er heller ikke en Krisehjælp til Landbruget i almindelig Forstand, men det er en Værneforanstaltning mod, at Landmænd sættes ud af Hjem og Virksomhed netop i Øjeblikket. Derfor staaer der i Forslaget, at hvis Udlæg er begæret i Anledning af forfaldne Renter og Afdrag, og Udvalget skønner, at et saadant Laan er nødvendigt til Afværgelse af Tvangsauktionen, saa kan Udvalget bevilge Laanet.

Det er altsaa ikke for at forhindre Tvangsauktionen, hvor den paa anden Maade kan forhindres; hvis Udvalget skønner, at Statslaan ikke er nødvendigt for at forhindre Tvangsauktion, men vedkommende kan paa anden Maade klare sig igennem, saa er der ingen Bemyndigelse til at bevilge Statslaan.

Jeg tror, dette er nødvendigt, og jeg tror ogsaa, de Herrer vil indrømme, at hvis man ikke vil opleve, at Tusinder af Landmænd — ikke jævnt fordelt over